

klaring, men den var ikke tilfredsstillende. (*Bramsen*: Jeg skal gøre det en Gang til.) Det er ikke nok. Det ærede Medlem syntes nu tilbøjelig til at give mig Ret i, at Medtagelsen af dem, der arbejder for egen Regning, ikke vilde forøge Udgifterne med mere end 100,000 Kr., fra 300,000 til 400,000 Kr., men saa er det mig ganske ufatteligt, at den samme Foranstaltning i sin Tid i Regeringsforslaget skulde bevirke, at Udgiften steg fra 130,000 til 1,200,000 Kr. Det er fremdeles en Gaade, der ikke er løst. Det ærede Medlem fik en vis Anerkendelse fra den højtærede Minister, idet han ganske henholdt sig til det ærede Medlems Beregning, altsaa kastede over Bord Regeringskommissionens og Regeringens egen Forudsætning for sit tidligere Forslag. Jeg kan dog ikke andet end fremdeles lyse efter en Redegørelse om den Sag. Jeg skulde have Grund til at tro, at Ministeriet er i Besiddelse af Forklaringer, som det vilde være af særdeles Interesse for os at faa frem, og det vil vel kunne ske under Behandlingen i det Udvalg, som vil blive nedsat angaaende denne Sag.

Der er endnu en Bemærkning, som jeg glemte, da jeg forrige Gang havde Ordet, og som den højtærede Minister giver mig Anledning til at vende tilbage til. Den højtærede Minister var ganske paa det rene med, at naar der skulde blive Spørgsmaal om Fordeling efter Arbejdsmaenge eller efter Hartkorn, var Fordeling efter Arbejdsmaenge absolut at foretrække. Jeg tror, ærede Medlemmer se fejl paa denne Sag, naar de tro, at det egentlig er det, Betænelighederne fra Landbrugets Side bero paa, om der skal lignedes efter Arbejdsmaenge eller efter Hartkorn. Betænelighederne opstaa naturligvis af, om Landbruget overhovedet skal bære disse Udgifter alene eller ej. Er det først afgjort, at Landbruget skal bære sine egne Ulykker helt eller delvis, kommer det andet Spørgsmaal om Fordelingsgrundlaget for denne Udgift. Og der vil jeg staa fast ved det, jeg tidligere har udtalt, at da er der ingen Tvivl om, at for de mindre Jordbrugere bliver det en absolut Fordel at benytte Hartkornet som Grundlag i Stedet for Arbejdskraften. Det vide jo alle, at de større Ejendomme benytte nu langt mindre Arbejdskraft forholdsvis end de mindre, og altsaa fordeler man en saadan Byrde efter Arbejdsmaengen, vil det sige, at de store Ejendomme blive væsentlig lettede fremfor de smaa. Man ser det allerbedst deraf, at gaar man til at ligne

paa en Husmand med 1 Td. Hartkorn, er det klart, at Ligningen efter Hartkorn bliver langt mindre — kun nogle faa Øre — hvorimod den, hvis han skal forsikre for een Person blot, bliver væsentlig højere. Jeg gentager altsaa, at naar vi først ere paa det rene med, at Landbruget selv skal betale disse Udgifter, ville ærede Medlemmer nok til sidst komme til at se, at Fordeling efter Hartkorn vil være den letteste og retfærdigste Vej at komme frem ad. Der er ingen, der villigere end jeg skal indrømme, at Hartkornet som Skattebasis ikke svarer til Skatteevnen, men her drejer det sig om en Byrde, som skal fordeles i Forhold til Ejendommenes Størrelse. Heller ikke dette Maal er i alle Tilfælde tilstrækkeligt, og der kunde vistnok ske Modifikationer deri, som Lovforslaget ogsaa for øvrigt har givet Anvisning paa. Den højtærede Minister afgav den Erklæring, at det var Regeringens Mening, at der skulde fortsættes paa det Grundlag, der var skabt ved Lov af 7de Januar. Jeg tror ikke, det er heldigt. Jeg vil i den Henseende give det ærede Medlem for Ringkøbing Ret i, at vi havde bedre af at gaa over til en anden Vej og følge Forsørgelsesvejen saaledes, som vi ogsaa have foreslaaet ved det Forslag, vi have indbragt. Jeg er imidlertid, som sagt, saa interesseret i at faa denne Sag gennemført, at kan der skabes en rimelig Ordning enten ad den ene eller den anden Vej, vil ogsaa jeg være med dertil.

Forslagsstilleren (*Bramsen*): Til den sidste ærede Taler vil jeg sige, at han ikke paa nogen Maade har Ret i, at jeg har gjort mig Umage for at fremsætte mit Lovforslag i et saa godt Lys som muligt. Jeg har slet ikke gjort mig Umage for at fremsætte mit Lovforslag i noget Lys. Jeg har jo kun imødegaaet de Bemærkninger, som ere fremkomne her i Salen bl. a. fra det ærede Medlem; men jeg maa sige, at det overraskede mig i højeste Grad, at det ærede Medlem kunde tale om Urimeligheder og Uhyrligheder i Forslaget, naar der ikke fra hans Side er fremkommet en eneste Bemærkning, som kan henføres til et andet Grundlag end dette, at han ikke ønsker nogen Forsikring for Landbrugets Arbejdere, men at nu ogsaa han absolut vil over til den Understøttelse, han har stillet Forslag om, og som staaar i fuldstændig Modstrid med, hvad det ærede Medlem fra den første Dag, vi have forhandlet om disse Ting, har ment om denne Sag. Det er i Virkeligheden disse Indven-